

Скъперникъ и маймунка.

Въ единъ градъ живѣше единъ много богатъ, но и много скъперникъ човѣкъ. Той не даваше нито парица на бѣднитѣ. Този човѣкъ си купи една маймунка съ надѣжда, че ще я продаде по-скъпо да спечели отъ нея.

Единъ день той излѣзе отъ къщи, като остави прозореца на стаята си отворенъ. Въ туй врѣме дохожда единъ просекъ у съседъ на скъперника за милостиня.

Съседътъ хвърли отъ прозореца на стаята си една монета на просека. Маймунката съкашъ това чакаше.

Тя се изправи на часа прѣдъ чекмеджето на масата, дѣто бѣ оставена отъ своя господаръ. Почна да вади отъ него златни и сребърни монети, като ги хвърляше на улицата при просека. Минувачитѣ се трупаха да събиратъ монетитѣ. Въ сѣщото врѣме се зададе и скъперникътъ. Разтреперанъ отъ ядосване той се развика отдалечъ и се закани на маймунката съ юмруци.

Съседътъ, като дочу шумътъ на улицата, се показа на прозореца и рече на скъперника: „Наистина глупаво е да се хвърлятъ паритѣ отъ прозореца, както прави маймунката, но още по-глупаво е ако тия пари стоятъ затворени и никой не се ползува отъ тѣхъ.“

